

«Παρεμβαίνοντες...»

Εὐσπλαγχνοί: ὅμοιοι μὲ τὸν Θεό!...

Β'.

Ἐμεῖς, ὅταν ἔχουμε πρόβλημα μὲ κάποιον ἄνθρωπο, προσπαθοῦμε νὰ τὸ λύσουμε ὅχι πάνω στὴν βάση τῆς **εὐσπλαγχνίας**, ἀλλὰ στὴν βάση τῆς δικαίωσης.

Ἔτσι, ὑψώνουμε τὴν φωνή μας, γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦμε τὸ δίκαιό μας. **Ἡ** κάνουμε διαπραγματεύσεις· λέμε στὸν ἄλλο: **«Ἐλα νὰ ἐξηγηθοῦμε, νὰ συζητήσουμε τὰ πράγματα ψύχραιμα. Νὰ δοῦμε ποὺ φταίς ἐσύ, ποὺ φταίω ἐγώ. Νὰ βροῦμε ἓναν τρόπο εἰρηνικῆς συμβίωσης».**

Λογαριάζουμε τὶς ἀπώλειες καὶ τὰ κέρδη.

• **Ὅμως**, αὐτὴ ἡ **λογικὴ τῆς δικαιοσύνης** εἶναι προφανές, ὅτι δὲν βγάζει πουθενά.

Ὅταν σκεπτόμαστε ἔτσι, δὲν εἴμαστε λογικοί, εἴμαστε παράλογοι. **Δὲν** θέλουμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὸν ἑαυτὸν μας, τὰ δίκαιά μας καὶ γινόμαστε σκληροκάρδιοι. **Μένουμε** μόνοι νὰ παιδεύομαστε μὲ τοὺς λογισμούς μας. **Ἀσχολούμαστε** συνέχεια μὲ τὴν στάση τοῦ ἄλλου καὶ τελικὰ δὲν καταλαβαίνουμε, ὅτι τὸ πρόβλημα εἴμαστε ἐμεῖς.

Ποιό εἶναι τὸ καλύτερο ποὺ μπορούμε νὰ κάνουμε; **Νὰ** ἀντιμετωπίζουμε τὸ ζήτημα μὲ τοὺς ὅρους τῆς **εὐσπλαγχνίας**.

Νὰ μὴν διαπραγματευόμαστε μὲ τὸν ἄλλο, νὰ μὴν ζητᾶμε ἀνταλλάγματα, νὰ μὴν περιμένουμε νὰ πάρουμε κάτι, μόνο **νὰ** προσμένουμε ὁ ἄνθρωπός μας νὰ ἔρθει σὲ **συναίσθηση**, νὰ **δεχτεῖ** τὸ ἄγγιγμα τοῦ Χριστοῦ μας.

Μὲ ἓναν ἄνθρωπο, ποὺ εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ, εἶναι δυνατόν νὰ φέρουν κάτι καλὸ οἱ συζητήσεις;

Νὰ μάθουμε νὰ εἴμαστε εὐαίσθητοι, λεπτοὶ ἄνθρωποι, νὰ σκεπτόμαστε νὰ κάνουμε πάντα τὸ καλὸ. **Καὶ** ὅταν ὁ ἄλλος **ἐφταιξε**, ἀλλὰ **μετάνιωσε**, μὴν τοῦ κρατᾶμε κακία.

Ἀμέσως νὰ τὸν ἀγκαλιάσουμε καὶ νὰ τὸν συγχωροῦμε.

(Ἐπεται τὸ μέρος Γ')

Ὁ Ἑρانيστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

10.8.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίων Μαρτύρων Λαυρεντίου, Ἰπολύτου καὶ Εὐστου